

לע'ם מארה קזנער דז'אלת ליאוונט

[תְּרֵלִיּוֹ]

ואולך אתכם קוממיות (ויקרא כה, י) פירש⁷ מторותה בהנינים⁸ בкомה זקופה. אף על פי שאמרו חכמים⁹ שאסור לילך בкомה זקופה אך כאשר יהודיה התיין בראיי כמו לעתיד יוכל האדם לקבל מורה שמיים אף בקומיה זקופה. כי הרי כך נברא¹⁰ רק שבועלם זהה מחמות הבלתי עולם אי אפשר לקבל היראה רק על ידי ביפויות קומה והכנענה רבה. וזה עצמוני עניין אמרם זו¹¹ בתורתה בהנינים על והתחלה כי בתוכיכם שם י) לא תהיו מזדייעים כי יכול לא תיראו בר אני ה' אלקיכם בו' (שם י). פירוש שיכללו לקבל על מלכות שמיים כמו שהם בעלי השגנות ושבשות יתירה נבל. והיא ההבטחה שיכללו לילך בקומיה זקופה נבל'

וזאולך אתכם קוממיות (ויקרא כה, יג) ב'
קומות¹². פירוש כי ציור האדם
זה הוא רק לבוש לאור נשמה חיים אשר
בקברבו וזה דיש ב' קומות אשר אחר תיקון
כל הקומה מראשו ועד רגלו או זוכה
לקומה עליונה החופפת עליו בשלימות
תיקון קומת הגוף. וכל הדברים דעתא¹³
קוקב' ה ואורייתא ושישראל כולה חד. ואיתא¹⁴
בי אית באורייתא סתים וגליא כמו שמא
דרקודה בריך הוא סתים וגליא בו. וכמו כן
פשפש איש ישראל אית בה סתים וגליא ועל
ידי תיקונו הנגלה זוכה להפנימיות שהוא
חיות הנסתן באדם. וזה קוממיות והבן כל
זה:

פרשת בחוקותי

[742.25]

בראו. ולרצות תמיד לבא לモה שאיןו מושיג. וזה הגיעו חמיד בתורה להתבטל הדעת אל שלמעלה מוהשנה. ועל ידי זה מושיג יותר כדי להתבטל יותר זה עמל בתורה בנו'ל:

אא"ז מ"ר ז"ל הגיד פירוש המדרש
הנ"ל⁵ על פי המשנה, אם אין אני
לי בו. כי כל אדם נברא על דבר מיוחד מה
שאי אפשר לאדם אחר לתקין רק הוא. וכן
כל שעיה ועשה. ואף על פי כן בשאנוי לעצמי
מהו אנן. שהעיקיר לבטל עבדתו לכלל
ישראל. וזה שבתובו והוא רגלי מביאות
לבתי בכיסיותכו עכ"ד. והשיקיות לפורת
אם בחקיותו (ויראהכו, ב) כב' לשמי שאינו חפץ
לגרמי יהו רק להיות בטול ליה' תברך בודאי
זהו רק על ידי בטול לכלל ישראל:

"אם בחקותינו תלכו ה' חשבתי דרכי ואשיבתך רגלי אל עזורייך", אמר דוד לר' רב"ש ע"כ יום ויום הדמיון מחשב וגמור למקומות פלאו ולבית דירה פלונית אני הולך והז' רגלי נוכחות ואיתן לבני בסיסות ולבני מרששות הה' יאשיבתך אגאליל עדותך" (ויקיר לה, א).

לעכני מיה אני כי בלחוי סייעתא דשמייא איז אפשר לתקן הכל. וזה שבתובע איז אין הקב"ה עוזרו כו'. רק על ידי התחלת UBODT האדם. המעשימים מקרבים אותו עד שמיכניס עצמו בכלל ישראאל ובשרווש המזות ובכלל ישראאל יש השראת בחר השביבה בר' כל:

“צ’ו של אדם מתגרב עליי ביום כלום ומבקש המתו, שנאמר ‘צופה רשות לעציק ומבקש להמיתו’, ואלملוא התקב'ה עזרחו אין יכול לה, שנאמר אללקים לא יעוזנו בידינו”
לידרשי ל' (ז').

תרמ"ג

ו¹¹ פירוש בחוקות תולכו (ויקרא כו, ט). שהאדם נקרא מהלך⁴. כמו בוגר הגשמי הולך וגדל ומתחזק. בן צרייכין בני ישראל לראות להיות תהילותם שלם בעזירוף החקיקה ורשימה של תורה ומצוות החיים שברם"ח אבירים ושת"ה גידים⁵ כוחות הנשמה שתתרחב ותתחזק בכל יום. כי הנה הקב"ה מחדש בטבו בכל יום מעשה בראשית⁶. ומכל שכן שכח הנשמה מקלט⁷ חיים חדש בכל יום. אך הכל צריך להיות בהתעוררות התהותנים. لكن אמרו חז"ל⁷ שאסור לאכול קודם התפללה. אל תאכלו על הדם⁸ קודם שתתפללו על דםכם. פירוש

¹⁰ "מאי ובדבב' מי האיש החכם יוכן את זאת ואשר דבר פ' אלו ויגיריה על מה אבדה הארץ", דבר והוא אמרו חכמים לא פירושה, אמרו נביאים ולא פירושה, עד שפירושו הילך קדוש ברוך הוא בעצמו שנאמר יואמר ד' על עבד את תורתי אשר נתני לך נבניהם אמר רב יודחה אמר רב שלא ררכבו בתורה חזהלה" (ב' פ"ה ע"א-ע"ב; נדרים פ"א ע"א).

www.english-test.net

תרכ"ב

במדרש חשבתי דרכיו (זהל'ים קט. נט). בכל יום הייתה מחשה למקומות פלוניים לדיירה פלונית אני הולך והוא רגלי מביאותכו. כי בכל דבר ובכל מקום יש חיותה יתרה. ורק בכל מקום הוא דירה ולובש מיוחד לחיות בכמה אופנים שונים. אבל הפנימיות הכל אחד. וזה ענן² הדברים שהוחזקת סכנה. ומה שאדם נקרא³ מהלך להזיות מושך חיוותו יתרה בכל דבר וכל מקום בנו⁴ על ידי המחשה קודם כל דבר על ידי זה יכול למצוין נקודה אמיתית שבכל דבר. עדותך (שם) הוא הבירור שצעריך להיות האדם עד לבירר ולהעיר כי הכל מה' יתברך בנו⁵. בתני נסיות ריצה לומר להכניס הכל תוך הכל של לא להיות נפרד משורש החיות שמהיה כל בנו⁶. והרצון מהאדם הוא הביטול באמת הכל השבל וכל הדעת אל רצון ה' יתרה. הגם כי מתחילה בא על ידי החשבון והסתכלות השבל. וזה שבתוון החשבתי דרכי עם כל זה המבויש ציריך להיות להתדבק על ידי זה ברצון עליון לבטל השבל אליו. רק שוגם זה בא על ידי הדעת וחשבון בנו⁷. והוא שכטוב⁸ בחוקותיו (ויקרא כט. ג) שתהיז עמלים בתורה שלא להיות כוונת הלימוד לידע

תרכ"מ

במודרניזם. חשבתי דרכיכי כו' (זהה
קט. נט.) והוא רגלי מביאות אוטו-
כו'. ופירש א"ז צ"ל על פי המשנה² אם אין
אני לי כו' שיש לבן איש ישראלי דבר
מיוחד שאין אחר [א"יבול] לתקנו רק הוא.
וכמו כן לכל שעה דבר מיוחד שאין יכול
להתקנו רק בשעה זו. וזה אם לא עכשו
אימתי. אף על פי כן אחר תיקון הפרטים
ציריך להכניסו בכלל. וזה שכחוב וכשאני
לעכמי מה אני. וזהו שכחוב¹ אחר שהיה
מחשב בפרט למקומות פלוני אני הולך אחר
כך היו רגלי מביאות לבתי כניסה שהוא
הכלל עכ"ל. וליחסיך ביאור הענין לפסוק
(יראה כו. ג) בחוקות תילכו. כמו שכחוב
במדרש³ בחוקותיהם החוקות שהבורה יתברך
מקיים אותם כו' ע"ש. והענין הוא כי המצוות
הם רמותים תלויין באורות עליונים ועל ידי
המצווה במעשה גשמי יכול לעלות מדרגה
אחר מדרגה עד שיזהו לו והתקשרותו
לשורש המצווה. ועל זה איתא⁴ מצوها גוררת
מצויה. פירוש בכל מצואה יש מדרגות רבות
עד מצותה ה' ממש. וזהו שכחוב (זהה
ושבתהלה חשבתי דרכיכי. מכל מקום המצואה
מסיימת עד שבא אל מצותה ה'. והוא רגלי
מביאות כו'. פירוש אף שאינו בכח האדם.
לכן איתא אם אין אני לי מי ל'. כי אדם
ציריך לפתוח ראשון ואחר כך המעשים
טובים מדורומים את האדם מדרגה אחר
מדרגה נג"ל. וזה גם כן בכלל.

∴ $\int_{-1}^1 x^2 dx = \frac{2}{3}$.

[תרנ"א]

19

וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲמִתְּבָרְךָ בְּרָכָה

Dr. Fr. B. S. M. A. C. J.

[תרמ"ד]

14

אם בחוקות תכלכו בר' ונתתי בר' וען השדה
יתן פריו (ויקרא כה, ג-ד). ודרשו חז"ל
אפיקו אילני טرك עתידין לעשות פירות.
ועוד בדורותה כהנים² שכרכות אלו יהיו במו
שהיה בזמנם אדם הראשון ע"ש. והענן הוא
כى על ידי התורה צריכין לתיקן החטא
להוציא אדמה מארורה שנעשה על ידי
החטא. שבאמת הכל תלוי באדם שהוא
עולם קטן³. ועל ידי שנתערב בו פסולת
10 מיליא גם בעולם קוץ ודרדר העמיה
(בראשית ג, י). ועיקר התקון בחוקות תלכו
שהוא הפוך חטא הראשון מען הדעת
והייתה באקלים יודיע (שם ח). אבל העיקר
הוא לעשות רצונו יתפרק ולא השבלת
הදעת בלבד. וכן אבותינו הקדימו נעשה
לנשמע לברר שהעיקר העשייה. ולא מה
שהදעת מסכימים כי זה הדרך מסוון שיש בו
תערובת טוב ורע. אם כי הדעת מתנה טוביה
היא אבל להיות בטל אל העשייה דיני
בשלמוד לשמה על מנת לעשותו.⁴ ולשון על
מנת. פירוש שאינו סומך על בינו וחש
ושלום אם יטוהר לבו על ידי הדעת מבטל כל
דעתו ואינו רוצה לממוד ולהבין רק בתנאי
לעשות ואז תלמדו מתקיים בידו ובא לידי
מעשה. ולימוד זה נקרא⁵ عملים בתורה
לייגע עצמו לעמוד על רצונו יתפרק שלא
יזיה שגות לימוד עולהazon. ועל ידי
שמירת החוקיםכנ"ל מתקין חטא הראשון
ומתברר הטוב מתערובת הפסולת. ומיליא
30 נתקין כל העולם. ובמדרש⁶ "חשבתי דרכי בר"
(שם קיט, ט). הוא ענן רצוא ושוב (וחזקאל, י)
כى באמות ציריך האדם לחפש בדעתו בכפי
השגת ידו. אבל בכל עת צריכין לחזור
להיבט אל חקוק הבורא יתפרק שם. והוא
ענן ימי המעשה חשבתי דרכי בר' ובשבת
ואשיבבה רגלי בר' (שם) אבל באמת ב'
עובדות אלו הם נהוגין תמיד. והעיקר הוא
העד אלקי מתרורה וממצוות וזה שאמר דוד⁷
והיו רגלי מביאות אותן כי תכליות כל
העבדות לזכות בסוף לסייעת דשמייא:

"ועצ' השודה יתן פריו", לא בדרך שהוא עושה אלא בדרך שעשתה בימי אדם דואשון" (ספרא בחוקותי א').

תלכו (ויקרא כה, ג) פירש ר' ש"י מהתורת
כהנים² לחיות עמלים בתורה. וזהו
נקרא עמל בתורה להלוך בחקיו יתברך לך כו.
אפילו אינו מבין מכל מקום מיגע עצמוני
בתורה שחביב בעיניו להגות במאמratio
יתברך אפילו שאינו זוכה להשיג הטעם. כי
התורה נעלמה מעיני כל חי³ והאדם עריך
לעסוק בתורה אחר הדיעה שאי אפשר
להשיג אחד מני אלף שבה. ואז יש לו חיל
בשורש התורה. لكن כתוב המחר"ל⁴
שמברכין לעסוק בדברי תורה הגם שאי
יבולמים להשיג מכל מקום עסוק הוא בתורה
וכן הוא תמיד בזוהר הקדושׁ לאשׁתדלול
באורייתא. ובגמרא נדרים⁵ ולא הלכו בדור
ירמיה ט, יב) שלא בירכו בתורה תחולת, פירוש
פשיטא אחר שזו כוון לטעוט טעמי תורה. מפ-
תני לא יתملא שמהה והוזה לברכ-
יתברך. אך העיר בתקילה קודםشمיש
רק מתואה להגנות בדברי קודש דבר
אליהם חיים. ומשיטים הפסוק (ויקרא כו, ז)
ונתני גשמייכם. כי הגם שאמרו זל⁶ שכ-
מצואה בהאי עלמא ליבא. הינו מצד השב-
ועבודת האדם קר הוא. אבל באמות ד
יתברך נתן חוק לחיות כל עולם הזה תול-
בתורה. כדאיתא⁸ באורייתא ברא קודשיה
בריך הוא עלמא. וזאת התקשרות היה-
למעלה מן השכל.ומי שMOVEMENT בעניהם
בחקוקתי תלכו כו. אז התורה נתנתן לו מזון
גם בעולם הזה כבנ':

בפסקוק (ויקרא כו, ד) ועż השדה יון פרוי
דרשו חוץ^ט אליני סרך עתידיין
לעשות פירות. נראה כי הכל תליי בעבורות
האדם כי האדם נקראה.^ט עולם קטן יש בו
מכל פרטיה הביראה. וככפי התעוררותו של האדם
בכל קומה שלימה שלו לעבודת ה' יתברך.
ברק מעורר כל הברואים. וכן שיש בעולם
אלילנות מפירות יש אליני סרך. כן נמציא
בזה באדם אברים שהחוויות מתרביה בהם.
ו ויש שהחוויות מועט בהם. וכשהאדם מותקן
הכל וזה בעניין החוקים שאין האדם מרגיש
הטעם. אף על פי כן נמשך אחר גיורת
המלך. ובזה מותקן אותן המkommenות שאין
חוויות מתגללה בהם. וזהו אליני סרך
שעתידיין לעשות פירות. הלא מצינו^ט קורות
ביתו של אדם מעידין לעלו דכתיב (ובבקב ב-
יא) אבן מקיר נכפים מעץ עיננה. מכל שכן
הצדיק במעשיהם טובים בודאי משמעו קולו
למרחוק לעורר ישנים. ומכל שכן בכללות
ט ישראל באשר יתקנו הכל או ירנו כל עצי
היער^ט ותפליהם א. ר'.

היער⁸ (תהלים צו,

(תרכ"ט - גמאל)

מלא עולם. גדו בcheinת בריאות עולם בעשרה מאמרות.⁵ טובו זו התורה⁶ עשרה הדברים. והם מלא עולם שאין לך מקום לדבר שאין בהם כח מעשרה מאמרות ומעשרה הדברים. ואיש ישראל צריך לברר זאת ולמיצוא הארת התורה בכל מקום. וכל אותן הדברים והמחשובות העוברים על האדם יכול לברר זה העודות והם בחינת דרישות וחקירות ובבדיקות שבודקין העודים⁷ ⁸ והוא בירור העודות. וכן דשבת טהרות איקיקי⁹ ובכל הדברים שבששת ימי המשעה מתרברר מוהם הטוב שיש להם עלייה בשבת וזה עדות השבת. כמו כן בני ישראל נקראים עדרים שעיל ידיהם מתרברר טוב מרע ועל ידי האדם מתרברר ומתעללה למעלה הטוב מזה התרבותו לבן כתיב אתם עדי:

תרכ"ס

18

תָּמִים וְנִשְׁלָמִים סְפִר וַיִּקְרָא